

[Nøhr.]

Ansvar i 1933, men at heller ingen kunde tænke sig at ville give Venstre Ansvaret for Ændringer, som Partiet ikke stemmer for, men netop vender sig imod, det er en given Sag. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen i sin sidste Replik ganske eftertrykkelig halede i Land fra de Bemærkninger, han først fremsatte, og netop erkendte, at Venstres Ansvar fra 1933 maa vedstaas, saa er jo Bemærkningerne om dette Spørgsmaal efterhaanden endt i almindelig Enighed.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at to af Venstres Ordførere i Dag, nemlig baade det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og det ærede Medlem Hr. Vanggaard, paa en urigtig Maade har forsøgt at tage en Udtalelse af Borgmester Viggo Christensen paa et Møde her i København til Indtægt for Venstres Modstand mod Aldersrentegrænsens Nedsættelse. Jeg maa protestere imod den Brug, de to ærede Ordførere har villet gøre af Borgmesterens Udtalelser. Ved det paagældende Møde, som jeg overværede og ogsaa talte ved — for øvrigt sammen med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen —, talte Borgmester Viggo Christensen netop meget indtrængende for en hurtig Gennemførelse af Lovforslagets Bestemmelse om Aldersrentegrænsens Nedsættelse. Det Indtryk kunde ingen faa af den Omtale, de to ærede Medlemmer i Dag har givet af Borgmesterens Udtalelser. Hele Borgmesterens Argumentation laa ganske paa Linie med den, som her i Tinget er gjort gældende af Regeringspartierne. Vendt imod det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som altsaa talte ved det paagældende Møde, erklærede Borgmester Viggo Christensen, at vi naturligvis alle maatte ønske, at Erhvervs- vilkaarene i Landet vilde udvikle sig derhen, at der vilde blive fuld Beskæftigelse, og at det naturligvis vilde være en Lykke for Landet, for os alle, hvis dette vilde ske, saaledes at vi under disse Vilkaar atter kunde gaa tilbage til de 65 Aar. Ja, deri kan vi formentlig alle være enige, men dette kan fornuftigvis ikke udlægges som en Udtalelse mod det Lovforslag, som Borgmesteren netop anbefalede.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som gik saa voldsomt imod Lovforslaget, navnlig imod Bestemmelsen om Nedsættelse af Aldersrentegrænsen, at en almindelig Diskussion ud fra den Teori, det ærede Medlem opstillede om Produktions- og Arbejds muligheder, kan jeg ikke i Øjeblikket se har nogen Interesse. Det ærede Medlem vilde bestride min

Paastand om, at Lovforslaget ikke forringede Produktionskræfterne, men kun ombyttede ældre og svagere Kræfter med yngre og stærkere. Det var et Synspunkt, som efter hans Mening var helt ved Siden af, idet det kun kunde være rigtigt under Forudsætning af, at Arbejds- og Produktionsmulighederne er begrænsede. Ja, men er det ikke ogsaa det, der faktisk er Tilfældet, saadan som Vilkaarene er for det økonomiske Liv i disse Aar? Det ærede Medlem fremsatte paa ny den gamle, ofte gentagne og saare enkle Teori, at stigende Arbejde og Produktion er Forudsætningen for bedre, Økonomi. Jeg kan svare det ærede Medlem, som han svarede mig: at denne Teori naturligvis er rigtig under frie Produktions- og Omsætningsforhold. Men tilbage er saa at afgøre, hvorledes Arbejds- og Produktionsmulighederne faktisk foreligger, og der synes jeg ikke Svaret kan være tvivlsomt. Som Vilkaarene er for Danmark i disse Aar med begrænsede Arbejds muligheder og som Følge deraf paa væsentlige Omraader en bunden Produktion, er Svaret i Praksis givet. Det ærede Medlems teoretiske Betragtninger er derfor lige saa langt fra Virkeligheden som saa meget andet af Venstres Politik i disse Aar.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at Aldersrentegrænsens Nedsættelse vilde opfordre til at lægge Arbejde paa Hylden. Tror det ærede Medlem virkelig selv derpaa? Tror han, at en Mand, der er i Stand til at tjene en Indtægt, vil føle sig opfordret til at sætte sig hen og leve af de 468 Kr. om Aaret, som Aldersrentens Grundbeløb andrager i en Landkommune, eller for de 600 Kr., som han kan faa i en Købstad? Jeg tror det ikke. Det er meget, meget langt fra at være Beløb, som kan fratage raske Folk Lysten til at klare sig selv.

Jeg kan ikke se rettere, end at hele Venstres voldsomme Argumentation mod Aldersrentegrænsens Nedsættelse, saaledes som denne Argumentation har formet sig under denne Debat, er en eneste vild Overdrivelse. Men jeg forstaar, at de mange Ordførere, Venstre har sendt i Ilden, de mange og voldsomme Ord, der er talt fra Venstre i denne Sag, anses for nødvendige for at søge Venstres mere og mere antisociale Stilling besmykket, for at søge den Kendsgerning tilsløret, at Venstre gaar imod at hjælpe de gamle i Aldersklassen 60—65 Aar til lidt mildere Kaar, men trods de mange Ord er Kærnen i det hele jo alligevel, at Venstre gaar imod at hjælpe disse vanskeligt stillede Aldersklasser, imod at hjælpe de 60-aarige, der er slaaet ud, paa anden